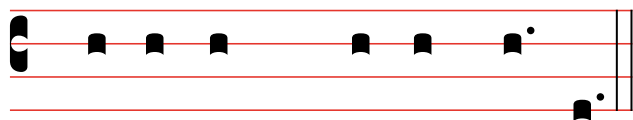
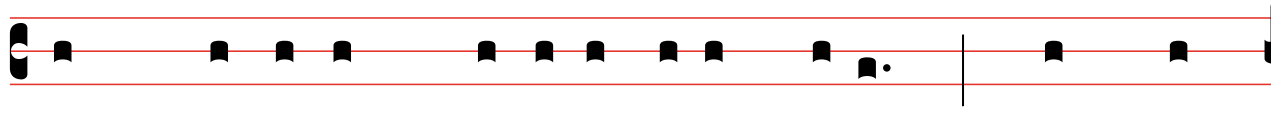

I CZYTANIE

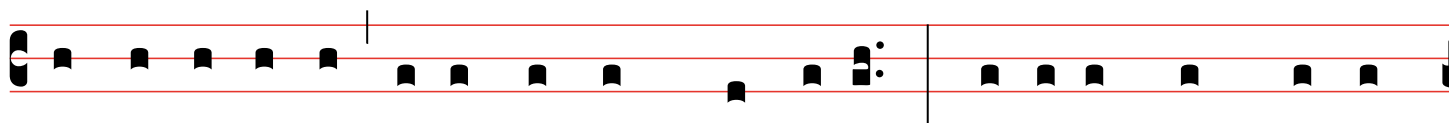

Ÿ. Czy-tanie z Księ-gi Hio-ba:

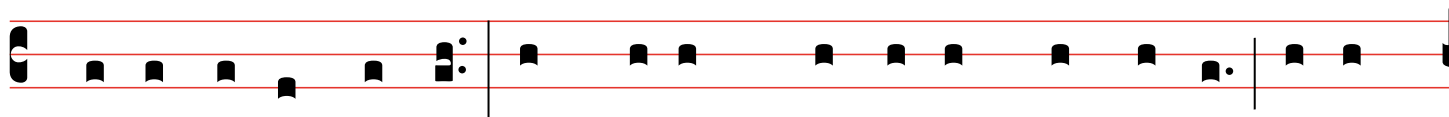
H

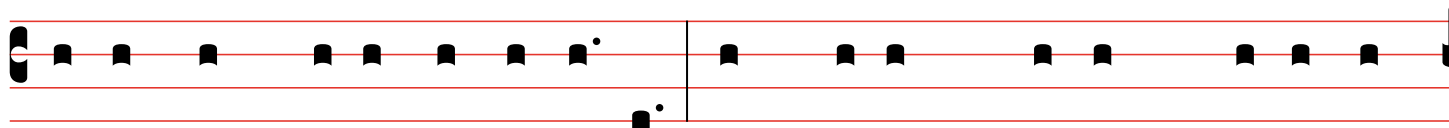
Iob przemówił w następu- jący sposób: «Czyż nie

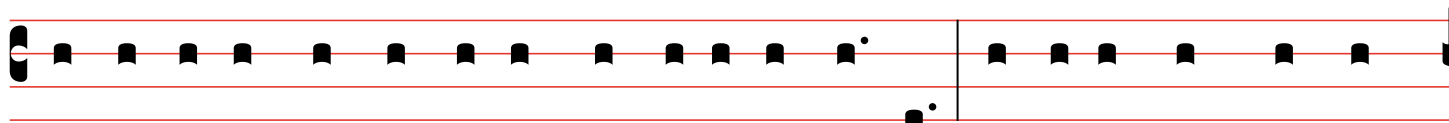
do bo-jowania podobny byt człowieka? Dni jego czyż nie są

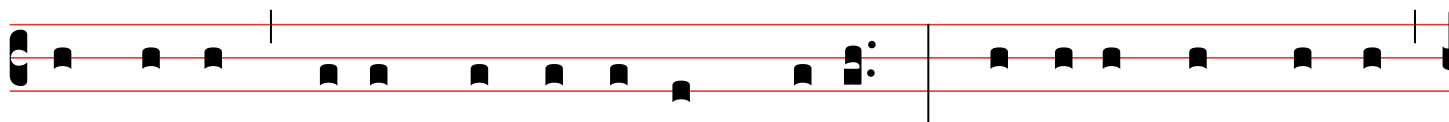
dniami na-jemni-ka? Jak sługa wzdycha on do cienia, i jak

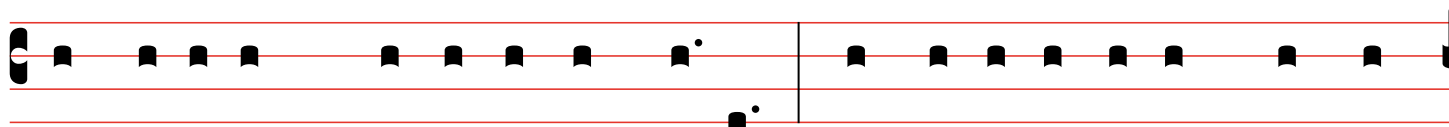
na-jemnik czeka na zapła-tę. Tak mo-im dzie-łem miesią-ce

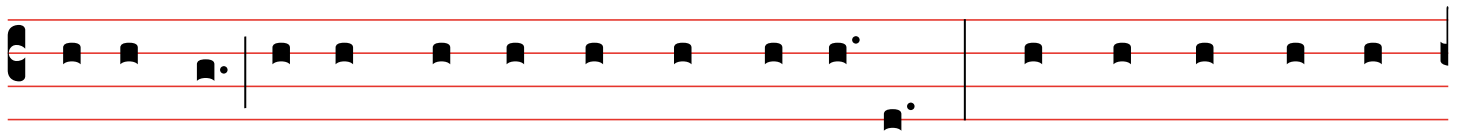
ni-cości i wyznaczono mi noce udre-ki. Po-łożę się, mówiąc

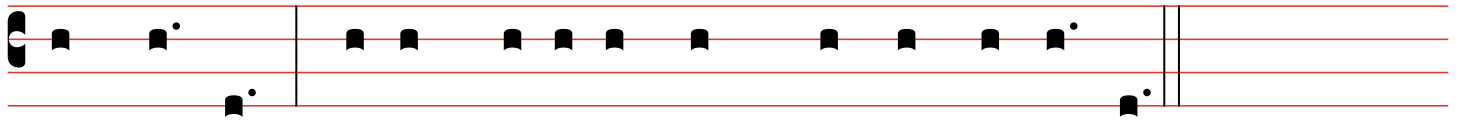
do siebie: Kiedyż zaświ-ta i wstanę? Przedłuża się wieczór,

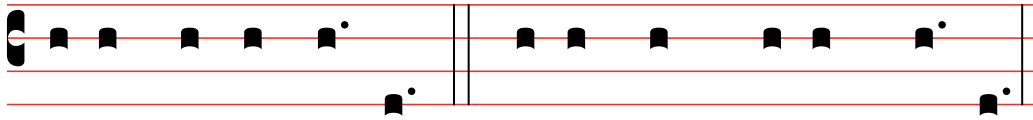
a niepokój mnie sy-ci do świ-tu. Dni mo-je le-cą jak tkackie

czó-łenko, i kończą się, bo braknie ni-ci. Wspomnij, że dni me

jak powiew. Ponownie oko me szczęścia nie zazna».

Ÿ. Oto Słowo Bo-że. R. Bogu niech będą dzie-ki.